

ĐÔI CHUYỆN BÊN LỄ TRẠI BÁCH HỢP XII ...

Cũng như các kỳ trại trước, Bách Hợp 12 cũng có những chuyện không nằm trong chương trình nhưng lại .. khó quên! Xin ghi lại đôi chuyện để chúng ta cùng... ôn !

Chuyện không ghi theo thứ tự mà là nhớ chuyện nào, viết ngay chuyện đó ... !

Từ Tây Độc...

Đối với anh Gà (tếu) Tây họ Mai thì năm 2002 có gặp anh nơi TT 7, nhưng với chị Huệ, Bà Xã anh, có lẽ khá lâu, rất lâu không gặp. Thưa ngay rằng khi chữ Gà to tướng thế này là chỉ Gà Tây, dù rằng xác Gà không to như rùa! Còn gà...nhí này là chỉ gà Đứ(t)c, gà lòi (thôi) !

Sau lễ tinh thần bên Công giáo và cũng sau khi Cha Long chào ra về, còn lại một vài anh chị em (lâu ngày gặp) ngồi đầu láo. Chuyện nọ xọ chuyện kia thì bỗng như nhớ ra, khi nói đến việc Hoàng audi mua máy chống ngáy, mà anh Gà cho rằng so với bên Tây của anh chẳng nhằm nhò gì. Một anh em của anh Gà, vừa nằm xuống là ... rồ honda 450 phân khối bẻ ống bô bùng bùng thiếu điều long trời lở đất ngay. Miệng kể (lể), tay ..rồ ga, chân đập đập! chưa hết, anh còn cao giọng và đồng thời “ hạ thổ ” diễn lại...,anh em không biết đó, có một Trưởng của CN - Pháp thiếu điều ngồi .. xồm xồm, há hốc trợn mắt bởi ..kinh hồn luôn !

Không ai là không ôm bụng cười với cái tài .. kể chuyện này của anh. Tôi bỗng nghe gà lòi nói : sao anh .. ngồi cái thế giống Tây Độc - Âu Dương Phong đang ra tuyệt chiêu “ hàm mô công ” quá dzậy !? Thế là cả đám ..



Chị Vân Hạc, Gia Bình và Mai Quốc Tuấn

đến “Đái Đường !”

Không biết ai bê tay lái sang chuyện bệnh tật khi nào mà rồi có nhắc sơ qua là sáng nay có bài nói chuyện của chị Vân Hạc về bệnh “ Mất trí : Thoái hóa não ! ”. Ôi thôi hiện tại thì bệnh tật làm cho người ta .. mất vui không ít. Như chợt nhớ ra, anh Gà bèn lên tiếng, theo như lời bạn anh Gà thuật lại. Số là bạn anh Gà có người cháu từ Mỹ sang Âu châu chơi và luôn dịp thăm chú thím, tức anh bạn. Khi cháu hỏi thăm về sức khoẻ của chú thím thì được chú cho biết là chú thì không sao, chỉ có thím bị nhiều thứ bệnh lắm, như là “ cao máu ”, mỡ trong máu, tiểu đường... Nghe đến đây, cháu liền hỏi ngay là có phải bệnh “đái đường” không ? Bệnh này Má cháu cũng bị...

Vài hôm sau nhân đi thăm bà con, cách nhà khoảng hơn trăm rưỡi cây số, người cháu cũng đi cho biết. Xe đang bon bon trên xa lộ, mới chạy chưa được một tiếng đồng hồ, bỗng nghe thím la, tấp dzô ngay, tấp dzô ngay.., không nhịn nổi ! Bạn anh vội vã tấp xe vào lề ngay, cháu thấy thím vừa mở cửa xe là.. ngồi xuống “ tè ” tại chỗ luôn !!. Xe lại tiếp tục và còn chừng hơn hai mươi cây số là đến nhà, lại nghe thím la...tấp dzô !

Trên đường trở về, thím cũng la hai lần như lúc đi.. Khi xe đậu trước cổng nhà, thím xuống xe vào nhà, người cháu vừa mở cửa xe vừa nói với chú rằng.. cũng nhờ có dịp sang đây cháu mới biết là bên Tây này “ đái đường ” khác Mỹ !!..

Thoái hóa não

Chị Vân Hạc trình bày về bệnh Thoái hóa não, nôm na là Mất trí nhớ.

Trước khi bắt đầu, chị chia anh chị em tham dự ra làm 3 nhóm và đưa một số câu hỏi để các nhóm trả lời, kèm theo góp ý chống lại bệnh này.. Thế là phòng họp sôi động cả lên. Ý nào cũng.. hay, nhưng cũng ..không phải dễ, nhất là trong nhà lại có người ... bệnh !

Anh Gà bèn kể rằng, vì công ăn việc làm, anh thường đi..rất xa, sang tận Phi châu rồi đảo về.. Vì sợ mình quên các thứ cần mang cho chuyến đi sang 2, 3 xứ. Anh cẩn thận ghi hết trên một tờ giấy rồi dán ngay chỗ nắm tay mở cửa ra vào. Anh cho rằng khi mở cửa ra khỏi nhà thì nhất định phải thấy tờ giấy, anh còn gọi là lá bùa, này !

Đến khi ra cửa để lấy tờ giấy thì.. không thấy nữa ! Anh nhớ rõ ràng là dán nó mà... Hỏi ra mới hay, chị Huệ - bà xã anh, đang bị bệnh thoái hóa não ! - .. thông thả dọn dẹp nhà cửa và để yên anh Gà ngủ. Chị thấy tờ giấy dán nơi cửa bèn giật lấy liệng vào thùng rác vừa cảm râm, ai mà bê bối xả rác ngay trên cánh cửa ! ...

Lần sau...

Trong phần nói chuyện của chị Vân Hạc có nhắc đến một vài phương pháp khi tiếp xúc với người bệnh, chẳng hạn phải nói nhỏ nhẹ, nắm bàn tay họ thì cũng thật từ tốn.. Chị vừa nói vừa bước đến anh Đức (Oanh), người .. đại diện cho CN-Đức về bề thế, nặng cân, nhìn thẳng vào mặt đồng thời cầm tay anh.. mân mê, mà chị vừa trình bày cách tiếp xúc bệnh nhân. Tôi thấy anh Đức, bỗng dung.. như là nhẹ hều ! Cuối nhìn bàn thay vì “bốn mắt nhìn nhau”..như lý

thuyết vừa nói.. Cứ thế, mỗi lần cần ví dụ là chị lại đến bên anh Đức (Oanh). Tôi thấy anh.. tội tội làm sao, không khéo e rằng..Thoái hóa thật !

Anh Gà lại cao giọng, lần sau chớ chọn bàn đầu, đã vậy mà còn chọn chỗ tốt đầu bàn nữa !!

Tôi thấy anh gà lòi cười tùm, anh cho hay là kỳ trại trước, anh gà này cũng.. y chang như anh Đức hôm nay !

Thôi nhớ lần sau nha !



Thi hát karaoke



Chị Hồng, Anh Đức giới thiệu CD Sử Việt bằng tranh

.tù...Nhanh quá !!

Trong phần đồ vui để học, cũng chia 3 nhóm đấu nhau. Mỗi nhóm đều đầy đủ từ Ấu đến Trưởng Niên - thân hữu. Trong 3 nhóm, tôi thấy chị Hải có vẻ bận rộn nhất. Tay cầm sổ ghi chép điểm, con gái nhỏ thì ngồi lên người. Lâu lâu quay sang hỏi các em.. điểm.

Người điều khiển là anh Hạc liếng thoáng, Thanh Quang. Khi anh vừa cao giọng đọc câu hỏi kết tiếp : “ Vị Tướng nào đã nói : Ta thà làm quý ..”, tất cả đang im ru lắng tai, bỗng nghe tiếng chị Hải nói to, thôi không cần đọc tiếp, “Lý Thường Kiệt”! (Đúng ra là Trần Bình Trọng đã nói câu này).

Ừa ! Hả !! Thế là một trận cười thoải mái. Tôi nghe ai đó nói là .. sao mà nhanh quá vậy ! Nhanh quá đến .. như là Ngài Lý Thường Kiệt thật !!

đến ...Hì hì !!

Cũng trong phần đó vui có màn hát cara – ô kê (không phải cà-rá, tức nhẫ đeo đó, ô kê liền đầu nha !). Lần này đến Trường Niên. Nhóm .. “Lý Thường Kiệt” do anh Minh Hùng xung phong ! Cứ tưởng món ruột thường dợt ở nhà, cà-rá – ô kê !, nhưng lần này, giám khảo không mở nhạc mà chỉ có lời chạy chạy.. Bài hát lạ quá xá, chưa từng nghe chớ nói chi hát! Minh Hùng kêu lên, nhưng vốn là người ...trầm tĩnh mà, anh bèn .. chơi “tông đơ” ! Khi lên cao, cao quá thì xuống thấp, thấp quá cỡ rồi thì lên thôi.. ! Nhờ vậy anh kéo hết bài trong tiếng vỗ tay quá cỡ thợ mộc.

Đến nhóm 3, có lẽ noi gương anh mình, chị Kim Liên - em Minh Hùng - bèn dơ tay thật cao vừa lớn giọng ... em lên, em lên ! Ai đó hỏi, hát được không đó? Ông xã Kim Liên nói ngay, thứ thiệt đó.. yên chí (lớn) đi !

Khi bài hát vừa bật cái tựa lên, ông xã Kim Liên vỗ tay cái bốp liền, trúng tủ, trúng tủ, bài này .. nhuyễn lăm, nhào luôn đó !

Eo ôi, nói dzậy mà.. không dzậy ! Tôi thấy Liên cười cười hì hì, dzô được một hai chữ rồi lại.. hì hì.. ! Con gái nhỏ của Liên nói với Bố, sao Mẹ hát kỳ vậy ?! Tôi quay người sang bên nói vừa đủ hai Bố con nghe: Mẹ cháu chỉ muốn lên để được chụp hình để có mặt mình trong trang hình (Web) HĐ thôi !! hìhìhì !

Hết Lòng...

Có lẽ do khá lâu anh (chị) Gà Tây không đi trại bên này cho nên lần này sang, anh.. (ráng !) trút cho hết bao nhiêu chuyện ập ù lâu nay.. Không .. chuồn sớm (hơn nửa đêm!) là anh sẽ kể (lể) đến “ gà gáy sáng ”luôn !

Anh kể một ông Tây có vợ Việt, học nói và viết tiếng Việt để không lè loi khi bà vợ muốn ..thăm đồng hương. Ông ta cũng rất khoái ăn món cháo lòng. Một hôm về hơi khuya, xe chạy vào phố tìm một tiệm để ăn. Ông bà đồng ý tìm món cháo lòng. Khi ngừng xe, ông cẩn thận bảo bà ngồi đợi ông vào coi cái đã. Khi trở ra, ông nói “ hết lòng ” rồi, sang tiệm khác. Cũng như lần trước và cứ vậy, đã coi chừng 4, 5 tiệm mà không xong, bà nói vô lý, không thể nào cho nên lần này bà muốn vào coi xem sao, mặc dù ông cũng nói bà ngồi chờ. Trước cửa ra vào, ông chỉ bà tám bảng dựng đứng và đọc : Hết lòng.. ông không đọc tiếp câu dưới! Bà .. lớn tiếng, sao ông không coi tiếp, người ta nói là Hết lòng phục vụ khách hàng chớ hết ..cháo lòng đâu mà từ nãy giờ..!! (Gà Tây coi chuyện này trong Paris by night).

Oanh Oanh – Gl.